

[Poul Møller.]

ganske flot bort fra og fortæller bare, at her er den uansvarlige opposition, der vil uddele 1 milliard kr.

Hvordan har det ærede medlem egentlig tænkt sig, at en proportionalsskat, som han selv er tilhænger af, skulle virke, hvis ikke staten skulle give afkald på at få en mere og mere øget procentdel af borgernes indtægter, efterhånden som de rykkede op i progressionen?

Der var en dualisme i det ærede medlems indlæg. Han talte om os som nedskærende. Han talte om Madsen-Mygdalpolitik. Han talte om det sociale tilbageslag, der ville ske, hvis vore partiers ønsker blev gennemført, og han talte samtidig om den kolossale forbrugsudvidelse, der var ganske uansvarlig, som vi også ville gennemføre. Kan det ærede medlem dog ikke for sin egen skyld se, at der er kludder i argumenterne? Han kan ikke angribe os for begge dele. Tror han virkelig selv på, at folk er så naive, undervurderer han ikke borgernes, vælgernes hjerner, hvis han tror, at de kan fatte talen om, at vi både skal angribes for at nedskære den jævne befolknings forbrug og samtidig for at udvide dens forbrug? Begge dele lader sig dog ikke gøre.

Lad os se på, hvad det er, man siger om nedskæring i programmet. Det er jo særlig børnetilskuddene, som det ærede medlem, andre ærede medlemmer og den højtærede statsminister har talt om i forbindelse med dette program. Nu synes jeg egentlig, at med lidt god vilje kunne såvel den højtærede statsminister som ærede medlemmer have gjort sig bekendt med indholdet af vore tanker, for vi har fremsat dem her som forslag til beslutning sidste vinter — jeg ved nok, at man fra regeringsbanken ser stort på oppositionens forslag, man læser dem åbenbart ikke igennem — dermed har vi fastlagt, hvad det var, vi ville med børnetilskuddet, og hertil henviser vi i en offentlig udtalelse af 4. oktober. Her har vi sagt, at det, vi vil med børnetilskuddet, er, at det bruges som en hjælp til dem, der har mange børn eller meget dårlige indtægter.

Når det ærede medlem hr. A. C. Normann siger, at det vil gå ud over dem, der er allerdårligst stillet, er det altså direkte forkert. Han kunne for det første

have hørt, hvad jeg har sagt, og for det andet have læst forslaget fra i fjor. Vi foreslår for de allerdårligst stillede, at børnetilskuddet skal forøges fra 210 kr. til 240 kr. om året; det kunne han have læst sig til. Vi foreslår dernæst, at børnetilskuddene skal gøres mere smidige, således at de falder bort for det første barns vedkommende ved en indtægt på 6 000 kr., for det andet barns vedkommende ved en indtægt på 9 000 kr., og resten af børnetilskuddene ved 12 000 kr.s skattepligtig indkomst. Han kunne endvidere se, at samtidig med at vi foreslår dette: forhøjelse i bunden og nedtrapping efter børneantallet, foreslår vi, at børnefradraget forhøjes fra de nuværende 600, 700 og 800 kr. for første, andet og tredje barn til 1 000 kr. for hvert barn, og at dette børnefradrag bevares op til barnets 21. år, hvis det er under uddannelse, mens såvel børnetilskud som børnefradrag falder bort senest ved det 18. år efter den gældende ordning. Alt dette kunne det ærede medlem hr. A. C. Normann have vidst. Når han alligevel giver udtryk for noget andet, er det, fordi han ikke ønsker at få andet ud af denne debat end mistænkeliggørelse, og så har det ikke meget formål at diskutere her.

Vi vil jo netop føre en socialpolitik — og det siges adskillige gange i vore udtalelser og blev også sagt her i går — der sætter os i stand til at tage os ordentligt af de dårligst stillede. Jeg nævnte nogle grupper: de blinde, de vanføre og de forældreløse børn, for hvem jeg mener der er grund til at gøre en indsats. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen har peget på andre forhold. Det, vi mener vi skal, er at koncentrere socialpolitikken, at lade den gå i dybden dér, hvor der virkelig er nødstilstande, og ikke bruge så mange tusind millioner, som vi gør ved at føre en socialpolitik til fordel for praktisk talt alle indkomstnydere her i landet.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann udtalte, at de konservative altid har overset de mindre erhvervsdrivendes interesser. Hvad er nu det for en påstand? Det, vi har gjort, er, at vi har vendt os imod statslån såvel til mindre som til større erhvervsdrivende, fordi vi ikke mener, at det hjælper erhvervslivet og de mindre erhvervsdrivende en pind, om man uddeler statslån